

POSTANOWIENIE

Dnia 29 stycznia 2008 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Irena Gromska-Szuster (przewodniczący)

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz

SSA Michał Kłós (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa P. S.

przeciwko (...)Towarzystwu Ubezpieczeń SA w W. Oddziałowi w B.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 29 stycznia 2008 r.,

zażalenia powoda

na postanowienie Sądu Apelacyjnego z dnia 30 października 2007 r., sygn. akt I ACa (...),

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Apelacyjny odrzucił skargę kasacyjną powoda. Sąd ten uznał, że skarga wniesiona została z naruszeniem art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c. ponieważ nie zawiera uzasadnienia wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania. Zaskarżone postanowienie Sąd Apelacyjny uzasadnił treścią art. 398⁶ § 2 k.p.c.

W zażaleniu na powyższe postanowienie powód podniósł, że skarga kasacyjna - wbrew ocenie Sądu Apelacyjnego - zawiera uzasadnienie wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania. Aby powód mógł zwrócić się o ochronę do Europejskiego Trybunału Praw Człowieka w Strasburgu, musi uprzednio wykorzystać drogę postępowania przed sądami w Polsce.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z treścią art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c., obligatoryjnym składnikiem skargi kasacyjnej jest uzasadnienie wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania. Jego rolą jest umożliwienie Sądowi Najwyższemu dokonania oceny, czy w sprawie zaistniała jedna z okoliczności wymienionych w art. 398⁹ § 1 k.p.c. i ten, nadzwyczajny ze swej natury środek odwoławczy, w ogóle powinien być przedmiotem rozpoznania. Niniejsza skarga, wbrew ocenie powoda, nie zawiera tego składnika ani jako osobnej części, ani nawet w ramach uzasadnienia podstaw zarzutów kasacyjnych. W punkcie II 1 i 2 zawarte zostało uzasadnienie zarzutów kasacyjnych, w punkcie IV 1 i 2 z kolei zawarte zostały: wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania i wnioski kasacyjne. Z tych przyczyn Sąd Apelacyjny prawidłowo zastosował art. 398⁶ § 2 k.p.c.

Dążenie powoda do poszukiwania ochrony przed Europejskim Trybunałem Praw Człowieka w Strasburgu, z czym wiąże się konieczność wyczerpania drogi instancyjnej w sprawie, nie zmienia powyższej oceny.

Mając powyższe względy na uwadze, jak również treść art. 394³ § 3 w zw. z art. 398¹⁴ k.p.c., należało orzec jak w sentencji.